

Видѣла го жена му и се затичала насрѣща му.
Разказалъ ѝ той за случката съ търговеца и
златото, за срѣщитѣ, които ималъ и за смѣнитѣ,
които направилъ.

— Ехъ, каква хубава иглянка ти носѣхъ азъ,
жено, но за нещастие я изгубихъ при прѣскачането
на плета, казалъ най-на края той.

— Нищо, отговорила жена му, ти да си живъ.
Азъ съмъ много по-доволна и благодарна, като те
виждамъ, че се връщашъ здравъ и веселъ.

И тѣ пакъ си заживѣли щастливо и завидно.

1905 г.

Прѣвелъ: Л. Бобевски.

Г а т а н к а.

Щомъ настѣпи пролѣтъ красна,
Щомъ настанатъ топли дни —
Тя на гости ни дохажда
Отъ далечнитѣ страни!

И на ново пакъ отива
Въ ланското си тя гнѣздо,
Що отъ сламки и калчица
Цѣло е извито то!

А мушички и комари
Служатъ ѝ тѣ за храна, —
Бързо, живо на талази
Само тя хвърчи една....

Е, кажете ми сегичка
Името на тази птичка!

Х. Николовъ.